

**בבית המשפט המחוזי בירושלים
בשבתו כבית משפט לעניינים מינהליים**

**עת"ם 42863-04-16
בפני כב' הש' ד"ר
יגאל מרזל**

1. _____ אלה שלמון, ת"ז _____,
(קטין) תושב השטחים הכבושים
2. _____ אלה שלמון, ת"ז _____,
(קטינה) תושבת השטחים הכבושים
באמצעות אמם :
3. _____ אלה שלמון, ת"ז _____,
תושבת השטחים הכבושים

4. **המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
– ע"ר מס' 580163517**

ע"י ב"כ עוה"ד נדיה דקה (מ"ר 66713) ו/או דניאל שנהר (מ"ר 41065) ו/או סיגי בן ארי (מ"ר 37566) ו/או חווה מטרס-עירון (מ"ר 35174) ו/או בנימין אחסתרובה (מ"ר 58088) ו/או ענת גונן (מ"ר 28359) ו/או עביר ג'ובראן-דכוור (מ"ר 44346) ו/או נאסר עודה (מ"ר 68398)

מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים
טל : 02-6283555 ; פקס : 02-6276317

העותרים

- נ ג ד -

המפקד הצבאי לאיזור הגדה המערבית

ע"י פרקליטות מחוז ירושלים

המשיב

תגובת העותרים להודעה ובקשת המשיב

לאור החלטת בית המשפט הנכבד מיום 27.6.2016, מתכבדים העותרים להגיש הודעה מטעמם, כדלקמן :

1. עניינה של העתירה, שהוגשה ביום 21.4.2016, בסירובו של המשיב להתיר מעברם של הילדים העותרים 1-2 (להלן : **הילדים**) לבקר את אביהם, הכלוא בישראל.
2. ביום 28.6.2016 הוגשה הודעה מטעם המשיב לפיה, לאחר בחינת העניין אושרה הנפקת היתרי כניסה לישראל עבור שני הילדים. מדובר בהיתרים התקפים ל-45 יום, כלומר **הילדים בני ה-7 וה-9 שנים מוגדרים כמנועי כניסה לישראל לפי עמדת המשיב!**
3. מתגובת המשיב עולה הרגשה לא נוחה, שכן המשיב מתחמק מלענות לסוגיות העולות בעתירה ובעיקר לשאלה **מדוע קיימת מניעה ביטחונית נגד הילדים.**

4. מעבר לזה, התגובה מנסה להטעות את בית המשפט הנכבד בכך שעצם הנפקת ההיתרים עבור הילדים מייצגת את העתירה, כאילו עסקינן בעתירה הדורשת הנפקת היתרים! במקרה דנן אין זה המצב.
5. כפי שצוין בכתב העתירה, התבקש המשיב להתיר מעברם של הקטינים במחסום או לחילופין ליתן טעם מדוע נמנע מעברם של הילדים במחסום ולהפנות למקור ההסמכה שעליו מתבססת ההחלטה.
6. המשיב התעלם מהמבוקש בכתב העתירה, והחליט להפוך את הפרקטיקה הנהוגה בעניין כניסת מבקרים קטינים תוך רמיסת כללי המשפט המינהלי, וכן בניגוד לשכל הישר.
7. לא זו בלבד, שבתגובה לא ניתן כל נימוק מדוע ילדים בני 7 ו-9 היו מנועי כניסה למשך שנה וחצי אלא שהמשיב ממשיך ומוסיף חטא על פשע ומחליט, בניגוד לפרקטיקה הנהוגה ומבלי כל הסמכה מפורשת, להנפיק היתרי כניסה חד-פעמיים עבורם, כאילו עסקינן בבקשות של מנועי כניסה לישראל על-פי נוהל הנפקת היתרי כניסה לישראל למטרת ביקור כלוא (להלן: **הנוהל**).
8. ושוב יודגש כי מעברם של קטינים במחסום ללא היתר כניסה הוא פרקטיקה נהוגה, ואף אין מנגנון המאפשר הגשת בקשות על שם קטינים שגילם מתחת ל-16. ההתייחסות לילדים בני 7 ו-9 כמנועי כניסה לישראל משיקולים ביטחוניים נוגדת את הפרקטיקה ואת ההיגיון.
9. על אף כל זאת בתגובת המשיב לא ניתן הסבר מדוע נמנע מעברם של הילדים במשך שנה וחצי וכן מדוע מונפקים היתרים בניגוד לפרקטיקה הנהוגה. כאמור, על-פי הנוהל, ההיתרים אשר הונפקו ניתנים רק למי שהוגדר כ"מנוע כניסה לישראל".
10. מכל מקום, אין עוררין כי לא ניתן להשלים עם מצב פסול זה אשר אי חוקיותו זועקת לשמיים. אין בעצם הנפקת היתרי כניסה לילדים כדי ליתן מענה על הסעדים המבוקשים בכתב העתירה.
11. לאור האמור, שוב מתבקש בית המשפט הנכבד להורות למשיב ליתן טעם מדוע נמנע מעברם של הילדים במחסום וכן מדוע נדרשים הם לקבל היתרי כניסה בניגוד לפרקטיקה הנהוגה או לחילופין להורות למשיב להתיר מעברם במחסום מבלי היתרי כניסה, כיתר בני גילם.

ירושלים, 10 ביולי 2016

נדיה דקה, עו"ד
ב"כ העותרים

(ת.ש. 90566)